

Mysteries uit het oude Egypte

**De ondergang van het Nieuwe Rijk,
in het Oude-Egypte
En de caches KV35 – DB320**

Olette Freriks
November 2020

Ik wil iedereen bedanken voor de bijdrage van foto's:
Richard Dick Sellicks, André de Rooter en iedereen van
wie ik foto's heb gebruikt en niet weet van wie ze zijn.

Mysterie uit het oude Egypte

**De ondergang van het Nieuwe Rijk,
in het Oude-Egypte
En de caches KV35 – DB320**

Olette Freriks

Schrijver: Olette Freriks

Vormgeving & Bewerking: André de Rooter.

Coverontwerp: **SQOOP** Enschede, Nederland

ISBN: 9789464184846

© Olette Freriks

INHOUDSOPGAVE

HET INEEN STORTEN VAN HET OUDE RIJK.....	13
DE KALENDER	18
IPUWER PAPYRUS I.....	20
DE MACTIGE GOUWHEER ANKHTIFY	22
HET OVERLIJDEN VAN DE VORST ANTEF II.....	25
KONING RAMSES III	27
ROLLIN PAPYRUS	30
INSTRUCTIES VAN AMENEMHAT I	40
RAMSES IV	43
RAMSES V.....	49
WILBOUR PAPYRUS	51
RAMSES VI	54
RAMSESNAKHT VIZIER EN HOGEPRIESTER IN THEBE.....	58
HET GRAF VAN PENNUT IN ANNIBA.....	59
KONING RAMSES VII	61
KONING RAMSES VIII	63
KONING RAMSES IX.....	64
PAPYRUS MAYER B, RECHTZAAK GRAFROOF RAMSES VI.....	68
DE ABBOTT PAPYRUS	70
KONING RAMSES X	73
KONING RAMSES XI.....	75
BEGIN VAN DE DERDE TUSSENTIJD	79
HOGEPRIESTER/KONING HERIHOR.....	79
DE GENERAAL/HOGEPRIESTER/KONING PIANKY	82
HET EINDE VAN DEIR-EL-MEDINA	88
BRIEF VAN KONING PIANKY AAN BUTHAMON	91
AMENHOTEP II	98
KONING THOETMOSIS IV	103
AMENHOTEP III.....	105
KONINGIN TEYE	107
PRINSES SITAMON, LATER KONINGIN KIYA	109
PRINS THOETMOSIS.....	111
KONING MERENPTAH	113
KONING SETI II	117
KONINGIN TAUSERET	120
KONING SIPTAH	124
DE MUMMIE OP DE BOOT.....	127
RAMSES IV	132
RAMSES V	133

RAMSES VI	134
DE ONTDEKKING VAN HET KONINKLIJKE CACHE IN KV35	138
WN-A EN DB320	141
KONINGIN TETISHERI	142
KONING SEQENENRE TAO II	143
AHMOSE-INHAPY	145
AHMOSE-HENUTTAMEHU	146
AHMOSE- HENUTEMIPET	148
KONINGIN AHMOSE-SITKAMOSE	149
KONING AHMOSE I	150
KONINGIN AHMOSE-NEFERTARI	152
LADY RAI	154
PRINS AHMOSE-SIPAIR	155
AHMOSE SITAMON	156
PRINSES AHMOSE -MERITAMON	157
AMENHOTEP I	159
THOETMOSIS I	160
BAKET-AMON	164
THOETMOSIS II	165
THOETMOSIS III	166
3 GENERATIES BIJ ELKAAR	170
KONING RAMSES I	171
KONING SETI I	176
KONING RAMSES II	178
RAMSES III	181
RAMSES IX	183
NODJMET	185
PINUDJEM I	186
DUATHATHOR-HENUTTAWY	188
MAATKARE MUTEMHAT	189
MASARHARTA	190
PINUDJEM II	193
ISETEMKHEB D	194
DJEDPTAHIUFANKH	195
DB320	198
DE ONTDEKKING VAN DB320	203
DE VERGETEN MUMMIES	213
HOREMHEB & AY	217
DE MUMMIES UIT DE AMARNA TIJD IN HET DAL DER KONINGEN	221

HOOFDSTUK 1
HET EINDE VAN HET OUDE RIJK

HET INEEN STORTEN VAN HET OUDE RIJK

De ondergang van het Nieuwe Rijk is al vroeg in de 20ste dynastie ingezet met de verandering die Ramses III doorvoerde om de gouverneurs en hogepriesters meer macht te geven.

En dit is een perfect recept voor je ondergang, we hebben dat al meer zien gebeuren in het Oude Rijk en dat was ook de ondergang.

We gaan nu eerst even kijken wat er is gebeurd in het Oude Rijk wat het resultaat was van de decentralisatie toen, daarna gaan we terug naar de 20ste dynastie.

U zult zien hoeveel similariteit erin zit.

Het zit vaak in het feit dat de centrale regering in het noorden zit en dat het dan in zuiden dan verkeerd gaat, want de koningen hebben eigenlijk geen interesse in het zuiden.

Dat was al in het Oude Rijk en het Nieuwe Rijk en het komt helaas steeds terug door de gehele geschiedenis.

Het is in beide gevallen dat gouverneurs en priesters meer macht krijgen en ook in beide gevallen dat zowel Djedkare-Isesi uit de 5de dynastie als Herihor eind 20ste dynastie begin 21ste dynastie beiden Osiris aanbaden en daarmee andere goden passeerden.

En ook dit heeft te maken met het uiteen vallen van de macht.

Djedkare-Isesi deed niet wat normaal was voor zijn dynastie.

Hij bouwde geen Zonnetempel voor de Zonnegod Ra omdat die op dat moment de belangrijkste god was.

En dan bouwde hij ook nog eens zijn piramide in Sakkara in plaats van Abusir, waarschijnlijk komt dit omdat dit het moment is dat Osiris de plaats van Ra inneemt als belangrijkste god.

Het hebben van titels werd nu gezien als iets zeer belangrijks en dit groeit snel en wordt gezien als het begin van de decentralisatie van de macht van de koning.

In dezelfde tijd werd er ook meer geld van het koninklijke schathuis aan de priesters van de Dodentempels gegeven en de gouverneurs kregen privileges en giften van de koning die ook allemaal op kosten van het schathuis kwamen.

Zo is dat de gehele 5de en 6de dynastie doorgedaan.

Pepi II werd koning toen hij pas 6 jaar oud was en zou een regering van 94 jaar hebben gehad.

Tijdens zijn regering zette het verval van het centrale gezag snel in.

Omdat de regering erg lang was en de macht zeker aan het eind heel erg verzwakt was met een oude koning.

**Deurpost met de Cartouche
Deel van een beeld van
Djedkare-Isesi gevonden in
Abydos door Petrie
5de dynastie**

Pepi stelde een tweede vizier aan, zodat er een vizier in het noorden was en één in het zuiden, ver weg van Memphis in Thebe.

Daarna kregen de gouverneurs in snel tempo steeds meer macht en hun rijkdom groeide snel mede ook omdat de gouverneurs traditioneel geen belasting hoefden te betalen.

Zo begonnen ze onafhankelijk hun gouwen te besturen en probeerden zelfs hun gouwen uit te breiden door andere zwakkere gouverneurs uit te schakelen.

Maar niet alleen de gouverneurs kregen meer macht, ook de priesters kregen dat en samen werden ze heel sterk en zo kwam er al naar enkele tientallen jaren een eind aan het eens zo machtige Oude Rijk.

De opvolgers van Pepi II hadden praktisch geen macht meer, zijn zoon Meren-re II heeft maar een regering van een jaar op zijn naam staan en diens opvolger is niet duidelijk het kan een zekere Nertiqerty-Siptah zijn of wat tegenwoordig wordt aangenomen maar van wie ieder spoor ontbreekt en niet eens op de koningslijst voorkomt koningin Nitoeris.

Als deze bergen eens konden praten

En zo begon de duistere Eerste Tussentijd die meer dan 100 jaar zou duren 2181-2040 v. Chr.

Het is een tijd die direct volgt op het instorten van het Oude Rijk dat duurde van 2613-2181 v. Chr. en wordt opgevolgd door het Middenrijk die duurt van 2040 – 1782 v. Chr.

In de Eerste Tussentijd stopte ook de bouw van grote monumenten omdat er geen centraal gezag was en dus was er niemand om de arbeiders te betalen.

Ook de kwaliteit van het artistieke gedeelte geeft een gat in de records, zo zijn er een hoop namen en data van koningen vermist van de zevende tot en met de tiende dynastie.

In de 7de en 8ste dynastie 2150-2134 v. Chr. die volgden op het instorten van het Oude Rijk en die samen 20 jaar duurden, zijn er zeker 18 koningen aan de macht geweest die geprobeerd hebben nog wat macht uit te oefenen vanuit Memphis, maar hun macht was zo gereduceerd dat niemand meer luisterde.

Tijdens het centrale gezag in het Oude Rijk draaide alles om de koning, het was een gesloten systeem.

Nu was dat open en konden de gouverneurs regeren volgens een eigen systeem.

Op deze periode wordt terug gekeken als een duisterde periode, want een belangrijk gegeven is dat bij de oude Egyptenaren alles draait om de Ma'at de harmonie en die was ver te zoeken tijdens de Eerste Tussenperiode.

Tot nu toe zag men de koning als een representatief figuur van de goden, de zoon van de god Osiris, de god Horus.

En hij bracht de harmonie in het leven van de mensen, die zich nu hulpeloos verlaten voelden zonder dit centrale gezag.

Het enige geschrift wat terug is gevonden is de "*Ipuwer papyrus*" die spreekt over de donkere tijd die de Eerste Tussentijd heeft gegeven.

Dit papyrus is geschreven door een schrijver tijdens het Middenrijk.

Vele geleerden zijn door deze papyrus ervan overtuigd, dat dit papyrus gaat over de Eerste Tussentijd.

Maar de schrijver geeft alleen zijn mening en stelt eigenlijk alleen maar dat hij het niet eens is met de verandering van de structuur en hij stelt dat hij het er absoluut niet mee eens is met wat er gebeurde in de Eerste Tussentijd.

Hij stelt, armen mensen worden opeens rijke mensen.

Hij die zich eerst niet eens sandalen kon veroorloven kan nu alles kopen.

De adel zijn dieven en nemen goud, lapis lazuli, zilver en turquoise, carneool en amethyst hangen nu om de halzen van de vrouwelijke slaven.

En zo staat er nog veel meer in deze papyrus die dus niet echt gaat over het leven in de Eerste Tussentijd maar een klacht is van de schrijver en waarschijnlijk vele mensen met hem in het Middenrijk.

Door een gebrek aan kennis van de koningen die vanuit Memphis regeerden, werd het land in tweeën gesplitst, Herakleopolis in Noord-Egypte Neder-Egypte en Thebe in het zuiden in Opper-Egypte.

Van de koningen van de negende en tiende dynastie van Neder-Egypte is niets bekend geen namen en geen jaartallen, ook het waarom ze de hoofdstad van Memphis naar Herakleopolis verhuisden is een groot vraagteken.

Maar in Thebe dat tot dan toe een gewone nome (provincie) was zoals alle andere nomes.

Kwamen er veranderingen toen de gouvvorst genaamd Antef zich omhoog werkte en de 11de dynastie stichtte, hij daagde daarmee de leiders uit Herakleopolis uit.

Maar deze stap zou later leiden tot het herstel van de orde in het gehele land. Aan deze Antef wordt gerefereerd als Antef de Grote.

Zijn enorme graf Saff el-Dawaba is in El-Tariff in Thebe.

Wahankh Antef II was een generaal/gouvvorst, die zichzelf zag als de ware koning van Egypte.

Hij regeerde zoals de koningen uit de vierde dynastie.

Hij had de absolute macht in handen en die hield hij zijn hele regering.

**KONING ANTEF II
WAHANKH
2118-2069 BC
Graf Saff el-Dawaba
in Tariff Qurna**

De zoon van Mentuhotep I en Nefru I regeerde bijna 50 jaar en bouwde monumenten en tempels voor de goden en richtte zelfs het eerste monument op voor de god Amun in Karnak.

Hij zorgde ervoor dat zijn familie en personeel allemaal goed verzorgd waren en bracht de Ma'at terug in zijn regering, hij vertrouwde alleen zijn naaste familie leden met gezag hebbende banen.

Alleen had deze Antef II een probleem met de ijzersterke gouvorst in het zuiden.

Deze gouvorst was er zelf op uit om zijn gouw zo groot mogelijk te maken en veroverde de meer zuidelijke gouwen.

Hij zelf kwam uit Hefat, net ten zuiden van Thebe en dat heeft nu de naam El-Moallah.

We hebben het hier over de gouvorst Anchtify en Antef II had met hem vreselijke problemen.

Want Anchtify gaf de macht niet op en wilde de nome Thebe bij zijn bezit hebben. Daar heeft Antef II een stevige stok voor gestoken.

DE KALENDER

In het boek heb ik het vaak over de kalender, hier geeft ik even een uitleg over de kalender.

De kalender telde drie seizoenen, opgedeeld in vier maanden van elk 30 dagen.

Aan deze 360 dagen werden nog vijf dagen toegevoegd, zodat het kalenderjaar in totaal 365 dagen bedroeg.

Het kalenderjaar begon met het overstromingsseizoen volgens de latere Juliaanse kalender op 19 juli.

Nr.	Aanduiding	Maandnaam
	Akhet overstormingstijd	
1	1e maand van Akhet	Thoth
2	2e maand van Akhet	Paophi
3	3e maand van Akhet	Hathyr
4	4e maand van Akhet	Choiakh
	Peret is de zaaitijd	
5	1e maand van Peret	Tybi
6	2e maand van Peret	Mechir
7	3e maand van Peret	Phamenoth
8	4e maand van Peret	Pharmuti
	Shemu is de oogsttijd	
9	1e maand van Shemu	Pachon
10	2e maand van Shemu	Payni
11	3e maand van Shemu	Epiphi
12	4e maand van Shemu	Mesori

De vijf 'toegevoegde' dagen of epagomenen werden beschouwd als de geboortedagen van enkele goden.

De legende zegt dat deze dagen zelfs speciaal aan het jaar werden toegevoegd om deze geboortes mogelijk te maken.

Ze werden als ongeluksdagen beschouwd.

Vooraf op de geboortedag van Seth kon maar beter niets ondernomen worden.

De geboortedagen van de goden waren:

- **dag 1 Osiris**
- **dag 2 Isis**
- **dag 3 Seth**
- **dag 4 Nephthys**
- **dag 5 Horus de Oudere**

Deze vijf dagen samen vormden de dertiende maand.

Het was een ongelukkige periode, doordat het Nijlwater op zijn allerlaagste peil stond, wat insectenplagen meebracht die zich samen met de koude noordenwind verplaatsten.

Bovendien verkeerde iedere weldenkende Egyptenaar in bange afwachting of de ster Sopdet wel terug zou komen en aldus de komst van de nieuwe vruchtbare Nijlvloed aankondigen.

Het bijgeloof rond het ongeluksgetal 13 zou hiervan afkomstig zijn.

Doordat er geen schrikeldagen waren liep deze kalender al snel uit de pas met de seizoenen.

De Egyptenaren hebben daar vele eeuwen van geweten, want er was ook nog een andere tijdrekening, die was gebaseerd op de opkomst van Sirius genaamd Sopdet.

Er zijn in de Egyptische geschiedenis een aantal vermeldingen van de burgerlijke datum waarop het Sothis-feest viel.

Dat is voor historici een heel prettige zaak, aangezien dat een ijkpunt is voor de chronologie van het Oude Egypte.

Zonder schrikeldagen keerde het Sothis-feest namelijk eens in de 1460 jaar (een Sothis-periode) op dezelfde dag terug.

IPUWER PAPYRUS I

LEIDSE PAPYRUS I 344 RECTO

De tekst van de Vermaningen beslaat de voorkant van het 378 centimeter lange papyrus en 18 cm hoog, die in totaal zeventien kolommen van veertien regels elk bevat.

Het stuk is met zwarte inkt netjes in het hiëratisch geschreven.

Rode inkt is gebruikt voor de aanhef van nieuwe hoofdstukken en voor woorden die aan het begin steeds worden herhaald

Het was niet altijd pais en vree in het oude Egypte.

Zo ging het Oude Rijk mogelijk aan verdeeldheid en een decentralisatie ten onder.

De Nubiërs uit het zuiden en vooral Aziaten profiteerden van de zwakte van de farao's.

Lokale gouverneurs zagen hun kans schoon om hun macht uit te breiden.

Tijdens het Middenrijk probeerden de Egyptenaren alles weer bij het oude te brengen en werd het centrale gezag van de koning over het hele land hersteld.

Met de terugkeer van de centrale koningsmacht ontstond er een nieuw genre van politiek-literaire geschriften om het gezag van de koning te legitimeren.

De Vermaningen van Ipuwer is daar een goed voorbeeld van.

De tekst is geschreven in het Nieuwe Rijk, maar kan evengoed al in het Middenrijk onder koning Sesostris III zijn geschreven.

Het bijzondere aan de tekst is dat hij slechts in één handschrift op papyrus bewaard is gebleven.

Dat maakt het tot het beroemdste handschrift uit de rijke collectie van het Rijksmuseum van Oudheden.

In het handschrift zijn verschillende korte teksten samengevoegd.

Een daarvan begint zo:

"Wat Ipuwer als antwoord sprak tot de Alheer" met de Alheer wordt waarschijnlijk de koning of een god bedoeld.

Dat verklaart waarom deze papyrus bekend staat als de '*Vermaningen van Ipuwer*'.

De Vermaningen beschrijft de teloorgang van "*de goeie ouwe tijd*" en de sociale ellende en burgeroorlog die daaruit voortkwamen.

Dat gaat dan zo:

*"Waarlijk het gezicht is bleek, want de boogschutter zit klaar en misdaad is overal...
Waarlijk, de Nijlgod brengt overstroming, maar niemand ploegt voor hem... Waarlijk,
de vrouwen zijn onvruchtbaar en geen wordt zwanger;
de scheppergod Choem vervaardigt niets meer vanwege de toestand van het land...
Waarlijk, de armen zijn tot bezitters van weelde geworden..."*

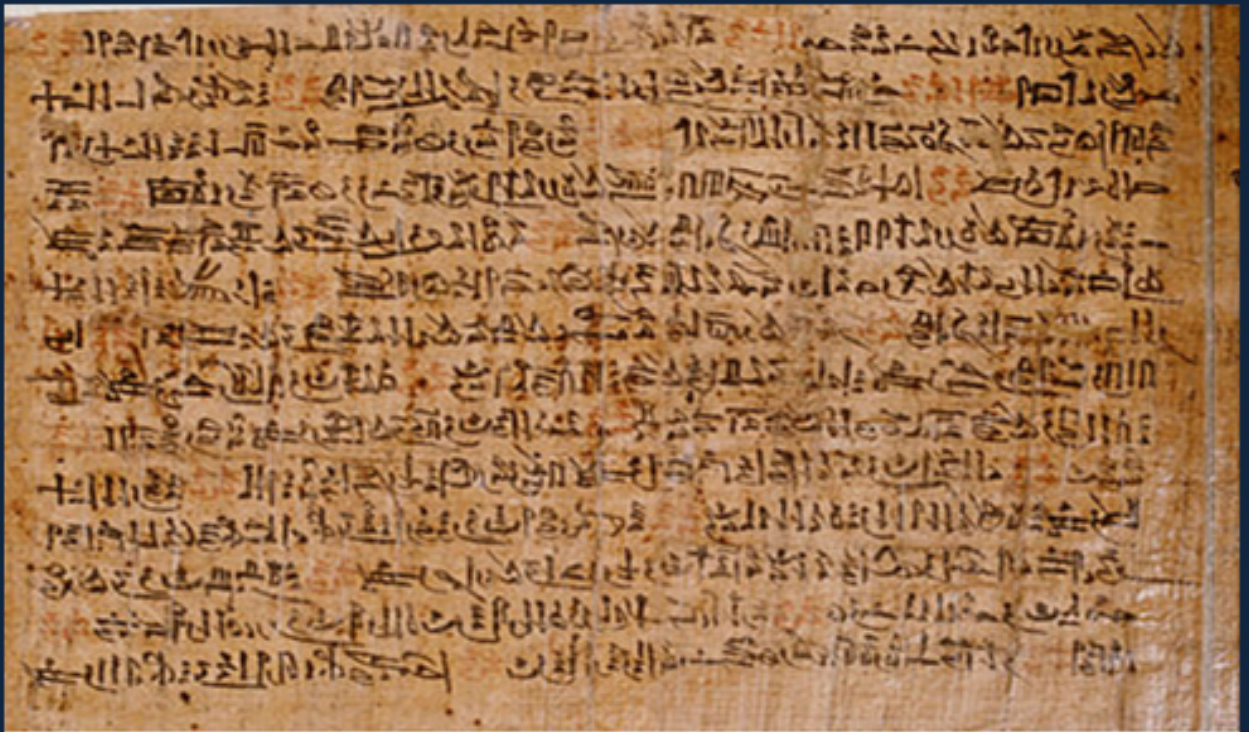
Waarlijk, het hart is aangedaan, want een plaag waart door het land en bloed is overal; aan dood is geen gebrek en de lijkwade waarschuwt om niet naderbij te komen..."

De auteur wekt de lezer op loyaal te zijn aan de koning – of misschien wel aan de goden.

Het geschrift eindigt met een positieve oproep om de wet en de orde te herstellen.

Dat gaat dan bijvoorbeeld zo:

"Vernietig de vijanden van de edele residentie en zijn talrijke wetten... Denk eraan om de graanschuren te vullen, wierook te branden en 's ochtends een kruik water te offeren... Denk eraan om vlaggenmasten op te richten en stèles te graveren, terwijl priesters de tempels reinigen en het godshuis witgekalkt is als melk... Denk eraan om de regels na te leven en de data aan te houden"

**IPOWER PAPYRUS I
LEIDSE PAPYRUS I 344 RECTO**

DE MACHTIGE GOUWHEER ANKHTIFY

Op de oostelijke oever van de Nijl, 44 km ten zuiden van Luxor ligt het huidige bescheiden dorp El-Mo'alla.

Het dorp geïdentificeerd als het oude Hefat, een belangrijke stad waar de lokale god Hemen werd vereerd.

Hier werden de graven ontdekt van de provinciale gouverneurs en de ambtenaren uit het Oude Rijk en de Eerste Tussenperiode.

Slechts twee graven hebben de tijd overleefd, die van Ankhtify de belangrijkste en die van Sobekhotep een zoon van Ankhtify.

ANKHTIFY
Was een machtige
gouwvorst en militaire
leider van de 3de gouv
van Opper-Egypte in
de stad Hefat nu El -
Moalla waar ook het
graf is van de
gouverneur in de 1ste
Tussentijd ten tijde van
Antef II

Ankhtify was een gouverneur en militaire leider, hij had de macht in het zuiden van Egypte, in de 9de en 10de dynastie want hij leefde tijdens de regering van Antef II.

Het graf is bij toeval ontdekt door stenhouwers in 1928.

Het is gemaakt in het midden van een berg die de vorm van een piramide heeft.

Helaas is de steen van deze berg zeer slecht, maar waarschijnlijk is de bouw van het graf doorgezet door de vorm van de berg en dat de gouverneur daardoor een semi koninklijke begrafenis gekregen heeft.

Helaas is het graf zwaar beschadigd en het originele dak is geheel ingestort en nu vervangen door een houten dak.

Daardoor zijn er ook een aantal zuilen zwaar beschadigd en natuurlijk heeft het aan de scènes op de muren ook geen goed gedaan, ook deze zijn zwaar beschadigd.

De beschadigingen zijn niet alleen voor het graf werd ontdekt maar ook later zijn er grote beschadigingen opgetreden, vooral na 1960.

In de scènes zijn een aantal originele personen weergegeven en de stijl van het graf is gemaakt in een provinciale stijl die wij ook kennen van verschillende stèles uit deze tijd.

De biografie die hij heeft achtergelaten in zijn graf is goed bewaard gebleven en verteld ons over de toestand ten tijde van de Eerste Tussentijd.

Er wordt geschreven over de gecompliceerde politieke gebeurtenissen aan het einde van de Oude Rijk en hoe door deze problemen de Eerste Tussenperiode zich ontwikkelde.

Het brengt ook waardevolle aanwijzingen over de status en de kracht van de nomarch op dat moment, maar ook een reden waarom het Oude Rijk is gevallen, dit waren natuurlijk de politieke problemen, maar op dat moment was er ook een verandering in het klimaat.

Hierdoor overstroomde de Nijl niet goed genoeg en dit zorgde voor verlaging in de landbouw productie en er zou daarna een periode van hongersnood geweest kunnen zijn, wat dan weer onrust bij de bevolking teweeg bracht.

In deze roerige tijden was Ankhthify, gouverneur van de 3de nome van Opper-Egypte.

Dit was de nome van Hierakonpolis ofwel het voormalige Nechen.

Maar hij vergroot zijn gebied al snel door ook de 2de nome erbij te nemen, dit was de troon van Horus of wel Edfu, daarna nam hij ook de 1ste nome Elefantine.

Zo strekte zijn gezag uit over het gehele zuiden van Opper-Egypte, van de Nubische grens in het zuiden tot aan de Thebaanse nome in het noorden.

Ankhthify verlaat Nekhen en sticht een nieuwe stad verder naar het noorden de stad Hefat wat nu de naam El-Moallah heeft.

Waarschijnlijk om een nieuw tijdperk in te luiden van zijn macht en een nieuw begin voor het zuiden van Opper-Egypte .

In de tijd dat Ankhthify aan de macht was in het zuiden, had de regering zijn hoofdstad in Herakleopolis Magna, wat ook de hoofdstad van de 20ste nome is van Opper-Egypte in deze tijd regeerde koning Neferkare VII het is dan ongeveer 2100 v. Chr.

Ankhtify was aan de kant van de vorsten van Herakleopolis en hielp hun in de strijd tegen de Thebaanse vorst Antef II.

De koning zou een campagne hebben geleid tegen de Thebanen met behulp van Ankhtify.

Hij zou zelf ook verschillende champagnes hebben geleid, want er is geen verwijzing naar een koninklijke interventie.

Hij voerde deze campagnes tegen een coalitie die werd gevormd door de gouwen van Thebe en Coptos dit zijn de 4de en de 5de gouw van Opper-Egypte.

Ankhtify had problemen met Antef II die in Thebe regeerde en die het zuiden erbij wil hebben.

Dit lukt hem niet zolang Ankhtify in leven was, maar na de dood van de gouverneur Ankhtify heeft hij zeer snel gehandeld en het zuiden bij het Thebaanse gouvernement getrokken.

Ankhtify is alleen bekend uit zijn graf en er zijn geen andere inscripties, beelden of verwijzingen gevonden van hem ergens anders in Egypte.

De titels die Ankhtify had zijn zeer hoog in de hiërarchie ze zijn als volgt, *“De grote leider van de nome”, “De leider van de profeten”, “Erf prins”, “Kanselier van de Koningen van Neder-Egypte”, “Leider van de bergachtige regio's”*.

Er is weinig informatie over de familie van de gouverneur.

In zijn autobiografie inscriptie nr. 14 wordt vermeld dat zijn moeder is overleden bij zijn geboorte.

In inscriptie nr. 15 wordt een Hotep genoemd maar er staat niet bij of dit zijn vader geweest zou kunnen zijn.

Zijn vrouw Nebi en zijn kinderen staan verschillende malen afgebeeld in het graf. Verschillende zonen zijn geïdentificeerd, de oudste zoon is waarschijnlijk diegene die een roeispaan over zijn schouder draagt tijdens het ritueel van navigatie voor de god Hemen.

De volgende zoon is Idy, hij was aangeduid als zijn geliefde zoon.

De 3de zoon had de naam Sebekhotep.

Een aantal meters naar het noorden naast het graf van Ankhtify is een graf gevonden waarvan de naam van de eigenaar Sebekhotep is, dit zou van de zoon van Ankhtify kunnen zijn, ze zijn goed zichtbaar vanuit het graf van Ankhtify, maar hier is geen zekerheid over.

Ankhtify had ook twee dochters zij staan ook afgebeeld maar helaas zonder naam bij de afbeelding van het harpoen vissen.

Maar hun namen zijn wel bekend uit het register bij de begrafenismaaltijd, één heeft de naam van Abkau en haar zusje heeft de naam Nebi, naar haar moeder.

In het graf staan naast de biografie die op de zuilen is beschreven vele agrarische scènes.

HET OVERLIJDEN VAN DE VORST ANTEF II

Toen de vorst Antef II overleed is hij begraven in El-Tariff en er stond een stèle bij de ingang van zijn graf.

Op deze stèle wordt de koning vergezeld door zijn honden.

En er staat op geschreven wat hij allemaal heeft gedaan tijdens zijn regering en dit wordt geconformeerd door zijn volgelingen op de stèle.

Hij werd opgevolgd door zijn zoon Nakhtnebtepnefer-Intef III 2063 v. Chr., hij veroverde Assioet op de Herakleopolitaanse koning en bracht het onder de heerschappij van Thebe.

Intef III werd ook begraven in een Saff-graf in El-Tarif.

Na hem kwam de grote prins Mentuhotep II, die heel Herakleopolis wegvaagde en van het verdeelde land weer één maakte.

Hiermee sluit de Eerste Tussentijd en start het Middenrijk.

Hij heeft zijn tempel en graf in het keteldal in Deir-el-Bahari.

**Hieronder een afbeelding van de begrafenis stèle van Antef II,
Nu te zien in het Metropolitan Museum of Art te New York.**

HOOFDSTUK 2

HET EINDE VAN HET NIEUWE-RIJK

KONING RAMSES III

Hij was de laatste grote farao van Egypte, hij was de zoon van koning Sethnakht en koningin TAY-Merenese.

In het 28ste jaar van zijn regering gingen er veel dingen mis, dit was het begin van de vele problemen die uiteindelijk zou leiden tot de Derde Tussentijd en de verhuizing van de koninklijke mummies, die allen uit hun graven werden genomen en ontdaan van al hun rijkdommen en bij elkaar zijn herbegraven in de caches DB320 en KV35.

En er was een enorme natuurramp die ook Egypte trof, recent onderzoek heeft uitgewezen dat in dat jaar een enorme vulkaanuitbarsting in IJsland, van de Hekla-vulkaan heeft plaatsgevonden.

Door deze uitbarsting is zo veel stof vrij gekomen, dat het zonlicht werd geblokkeerd, daardoor mislukten de oogsten, waaronder de graanoogst in Egypte. Dat betekende voor Egypte een hongersnood.

Deze vulkaan Hekla is de oudste en nog steeds de meest actieve vulkaan in IJsland, mensen zijn nog steeds "erg bang" van deze vulkaan.

Hij wordt ook wel de poort naar de hel genoemd.

Door al deze gebeurtenissen, werd het land economisch zeer zwaar getroffen en dat voor vele jaren.

